

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/23/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200916
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200916.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa JUDr. F. F., nar. XX. X. XXXX, bytom L., proti odporkyni Sociálnej poisťovni - ústrediu, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXXXXX XXXX X zo dňa 16. júla 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/289/2013 - 26 zo dňa 21. novembra 2013, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/289/2013-26 zo dňa 21. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXXXXX XXXX X zo dňa 16. júla 2013 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. septembra 2013, ktorým odporkyňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 19. júna 2010 s odôvodnením, že od 17. apríla 1996 mu bol priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“), ktorý mu je stále vyplácaný a za výsluhový dôchodok podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa iba považuje.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že podľa oznámenia Ministerstva vnútra SR, sekcie personálnych a sociálnych činností, odboru sociálneho zabezpečenia a zdravotníctva č. p.: SPC-26.166-24/3-2006 zo dňa 5. júna 2006 bol navrhovateľovi od 17. apríla 1996 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, ktorý bol preklasifikovaný na výsluhový dôchodok od 1. júla 2002 podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o

sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Starobný dôchodok je mu naďalej vyplácaný útvarom Ministerstva vnútra SR a za výsluhový dôchodok sa iba považuje, je však naďalej starobným dôchodkom, priznanie ktorého súčasne vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Tento záver potvrdzuje aj ustálená judikatúra najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011). Samotná odporkyňa v preskúvanom rozhodnutí uviedla, že na hodnotenie obdobia dôchodkového poistenia získaného po vzniku nároku na starobný dôchodok je príslušný osobitný orgán Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 16. júla 2013 v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 6. septembra 2013 (ktorým odporkyňa iba doplnila dôvody svojho rozhodnutia) ako zákonné a vydané v súlade s poslednými právnymi názormi Najvyššieho súdu SR potvrdil podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. s tým, že bude potrebné, aby odporkyňa postúpila žiadosť navrhovateľa na rozhodnutie príslušnému orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v súlade s § 142 ods. 4 písm. a/ Zákona o sociálnom zabezpečení.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že odporkyňa na pojednávaní priznala jeho starobný dôchodok s tým, že je zlúčený s výsluhovým dôchodkom od MV SR; toto tvrdenie však nie je ničím preukázané, pracovníčka odporkyne starobný dôchodok priznala bez vyčíslenia a súd sa touto požiadavkou nezaoberal a nenariadil Sociálnej poisťovni presne uviesť, odkedy starobný dôchodok priznáva a v akej výške, a prečo nebol valorizovaný ako iné starobné dôchodky. Žiada preto, aby súd uložil odporkyni vyplatiť mu dôchodok 3 roky späť.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní, považuje za neopodstatnené. Stotožňuje sa s právnym názorom krajského súdu, že starobný dôchodok, ktorý bol navrhovateľovi priznaný a je mu naďalej vyplácaný útvarom Ministerstva vnútra SR z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom priznaným podľa Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého navrhovateľ k 17. aprílu 1996 splnil všetky zákonné podmienky. Vznik nároku na starobný dôchodok (a jeho priznanie) podľa Zákona o sociálnom zabezpečení súčasne vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení. Navrhla preto, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.03.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v

mediach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 19. júna 2010 podľa zákona o sociálnom poistení.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou z 19. júna 2013 požiadal odporkyňu o priznanie starobného dôchodku od 19. júna 2010. Podľa oznámenia Ministerstva vnútra SR, sekcie personálnych a sociálnych činností, odboru sociálneho zabezpečenia a zdravotníctva č. p.: SPC-26.166-24/3-2006 zo dňa 5. júna 2006 bol navrhovateľovi od 17. apríla 1996 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, ktorý bol podľa § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prekvalifikovaný od 1. júla 2002 na výsluhový dôchodok. Pre nárok na starobný dôchodok mu boli zhodnotené doby štúdia, zamestnania (resp. služby) a ZVS od 5.09.1955 do 31.12.1957, od 1.07.1958 do 31.12.1960, od 3.01.1961 do 21.12.1962, od 1.10.1964 do 15.04.1996. Starobný dôchodok je mu naďalej vyplácaný útvarom Ministerstva vnútra SR a za výsluhový dôchodok sa iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov. Priznanie starobného dôchodku po dovŕšení dôchodkového veku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení súčasne vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľovi preto nemožno priznať ďalší starobný dôchodok, má však nárok na zvýšenie starobného dôchodku za doby zamestnania, ktoré neboli zhodnotené pre nárok a výšku jeho starobného dôchodku, priznaného od 17. apríla 1996, pričom právomoc rozhodnúť o takomto zvýšení starobného dôchodku patrí útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnená požiadavka navrhovateľa uložiť odporkyni povinnosť vyčíslit' jeho starobný dôchodok, keďže odporkyňa mu ho priznávať nebude, a odpracované roky po priznaní starobného dôchodku mu budú zhodnotené jeho zvýšením, o ktorom rozhodne príslušný útvar Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/289/2013-26 zo dňa 21. novembra 2013 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.